

Vydáno Publishing House «Education and Science»,
Frýdlanská 15/1314, Praha 8
Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 B, Dnepropetrovsk

Materiály IX mezinárodní vědecko - praktická konference
«Moderní vymoženosti vědy – 2013». - Díl 6. Ekonomické vědy:
Praha. Publishing House «Education and Science» s.r.o - 112 stran

Šéfredaktor: Prof. JUDr. Zdeněk Černák

Náměstek hlavního redaktor: Mgr. Alena Pelicánová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žáková

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

IX sběrné nádobě obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická konference «Moderní vymoženosti vědy» (27 ledna - 05 února 2013 roku) po sekcích «Ekonomické vědy»

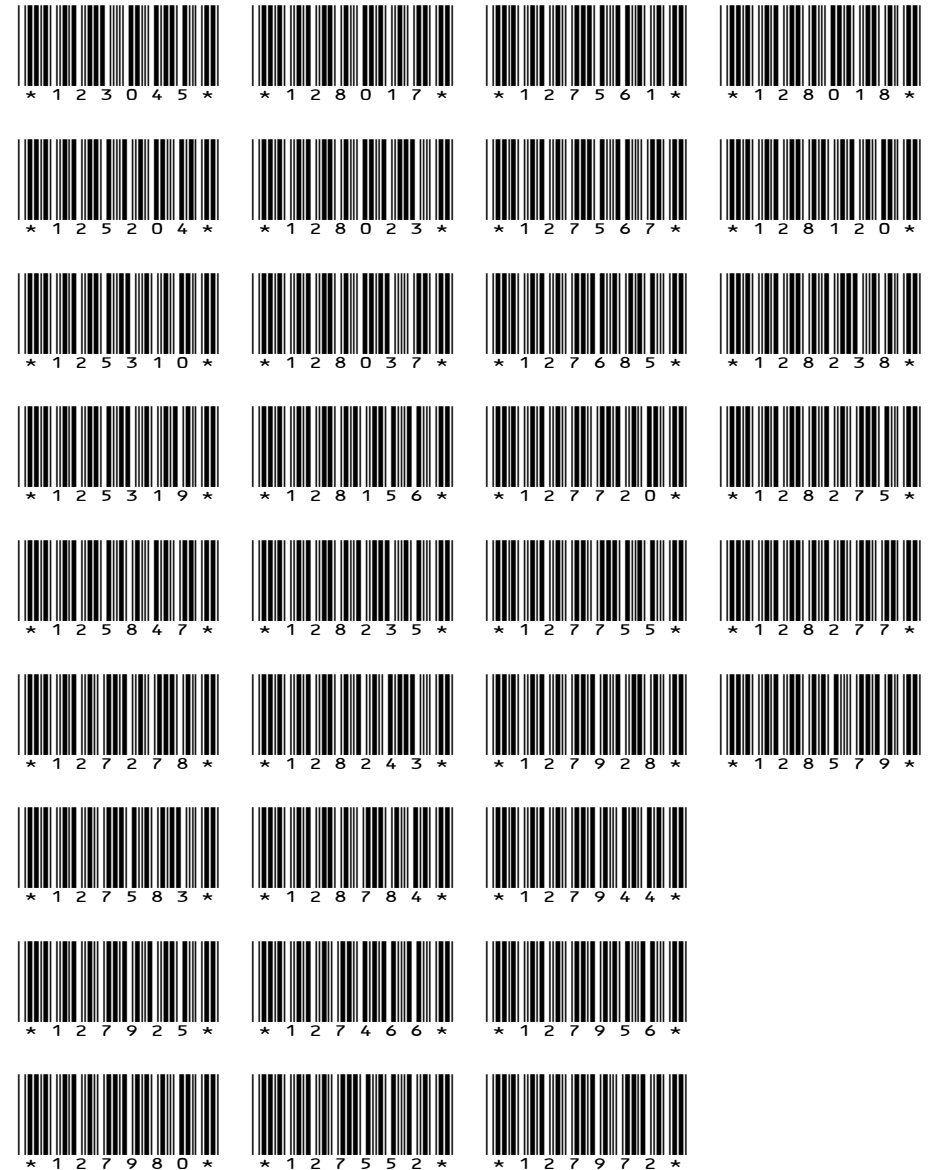
Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

ISBN 978-966-8736-05-6

© Kolektiv autorů, 2013

© Publishing house «Education and Science» s.r.o.

Молдашев Г.К., Молдашева Д.Г., Жубанышева З.Ж. Внешние факторы низкой результативности СМК в предприятиях Казахстана.....	57
Растегаєва В.М. Характеристика матеріального забезпечення підприємств машинобудування в сучасних умовах	61
Золотарева Ю.В. Детерминанты спроса на рынке туристских услуг (на примере региона кавказские минеральные воды)	64
Алексеевский В.С. Социокультурные проблемы управления в экономике.....	68
Сулейманов Н.Т., Сулейманов А.Н. Центры поддержки технологий и инноваций (TISC – ЦПТИ) ВОИС и Роспатента	73
Козин Л.В. Влияние социально-ответственных маркетинговых инициатив на формирование мотивации потребления алкогольных напитков	76
Щелокова Д.О., Робертс М.В. Гносеологические аспекты формулирования конкурентной миссии компании	79
Кирилюк Л.Л., Махнонос Д.В. Анализ конкурентов и определение конкурентной политики ООО «Молочник» (ТМ «Наш молочник»).....	82
Ganzhuga I.O., Kotlik A.V. The essence of internet-marketing and its components....	85
Безугла Л.С. Маркетингова закупівельна діяльність в торговельних підприємствах України	88
Аль-Акіді Беньян Ф.Ібрагім Сучасні підходи до визначення ефективності маркетингової інформації	91
Сакун Л.М., Углава А.О. Оцінка якості послуг супермаркетів	94
Salamatska O. Structure of the building branch of Ukraine.....	97
Балук Ю.Б., Балук Н.Р. Оцінка конкурентних переваг медичних установ на ринку лабораторної діагностики	101
Боклан Н.С. Формування інформаційних потоків корпоративного управління підприємствами	104
Горошко А.Н., Горошко М.В. Современной состояние интернет торговли и ее перспективы в России.....	106

EKONOMICKÉ VĚDY

SPRÁVA PRACOVNÍMI ZDROJI

К.е.н., доцент Хлівна І.В.

Уманської філії ПВНЗ «Європейського університету»

м. Умань, Україна

СТАЛИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ У КОНТЕКСТІ ПРОБЛЕМ СІЛЬСЬКОГО РОЗВИТКУ

Під «сталим розвитком сільських територій» розуміється такий розвиток села, при якому забезпечуються зростання, диверсифікація і підвищення ефективності сільської економіки, стабілізація чисельності населення і збільшення тривалості життя, повна і продуктивна зайнятість працездатного населення, підвищення рівня і якості життя в сільських районах, раціональне використання і відтворення їх природно-ресурсного потенціалу.

Це визначення орієнтовано на збільшення і зростання, але не враховує всіх складностей і суперечностей, які суттєво впливають на соціальну і економічну реальність сучасності [1]. Досвід радянської економіки виявив, що повна зайнятість, як правило, не призводить до ефективної економіки. Підвищення якості життя населення, яке пов'язане зі збільшенням витрат на робочу силу, також не сприяє зростанню економічної ефективності.

Стосовно умов життєдіяльності сільського населення, то тут ситуація більш однозначна. Враховуючи на сьогоднішній день вкрай низький рівень доходів сільського населення, що призводить до концентрації бідності на селі; напруженість і погіршення демографічної ситуації; нестача якісної і кваліфікованої робочої сили; згорання соціальної інфраструктури і, як наслідок, зменшення доступності соціально-культурних закладів; постійна самоліквідація сільських поселень, отже, досягнення позитивного тренду, тобто зростання всіх показників соціального розвитку села показує, що відбувається сталий розвиток сільських територій [2].

Дослідження ситуації в соціальній сфері села, яка відображає процеси, що забезпечують життєдіяльність людини у суспільстві, та її вплив на сталий розвиток територій, можна умовно поділити за такими напрямками: демографічна сфера, соціально-виробнича сфера та рівень і якість життя [3]. Демографічна ситуація у сільській місцевості характеризується як критична. Результати наукових досліджень показали, що довгострокове скорочення чисельності населення спричиняє обезлюднення та вимирання сіл, частка сіл з чисельністю до 100 осіб у Чернігівському регіоні складає 38,7 %. Зниження народжуваності до

рівня, який не забезпечує навіть простого відтворення чисельності – 1,6 дитини та збільшення смертності, особливо серед чоловіків працездатного віку – 1,5 рази, зростання смертності новонароджених та немовлят віком до 1 року посилює процес депопуляції сільського населення. Погіршуються якісні характеристики сільського населення, зростає захворюваність, скорочується тривалість життя, посилюються гендерні диспропорції. Вимирання деградуючих поселень завдасть непоправної шкоди сільськогосподарському сектору, призведе до формування зон соціальної незаселеності у сільській місцевості.

Сталий вплив на кількісний і якісний склад селян здійснює його механічний рух. Оскільки основну частину сільських мігрантів становили особи працездатного та демографічно активного віку, міграційні втрати сільського населення історично підірвані і нині продовжують підривати природну основу демовідтворювальних процесів у сільській місцевості.

В соціально-трудовій сфері проблеми зростання безробіття і зайнятості ще більш загострюють складну демографічну ситуацію. У сфері зайнятості дуже низький рівень оплати праці, також зберігається заборгованість по заробітній платі, несприятливі умови праці і недотримання техніки безпеки, ненормований робочий день, невідповідність робочих місць санітарно-гігієнічним нормам, примусові відпустки, відсутність соціальних гарантій. Сільський ринок регіону характеризується підвищеною напруженістю, рівень зареєстрованого безробіття складає 10,5%. Простежується стійкий обернений зв'язок між рівнем освіти і безробіттям: чим вище рівень освіти, тим менше ймовірність безробіття. Але, на фоні високого рівня безробіття у сільській місцевості існує дефіцит кваліфікованих якісних кадрів на різних рівнях соціальної сфери [3].

Підвищення рівня і якості життя сільського населення, з однієї сторони, являється метою, з іншої – необхідною умовою забезпечення сталого розвитку сільських територій. На основі концепції сталого економічного розвитку суспільства виділені критерії оцінки рівня і якості життя сільського населення як індикаторів сталого сільського розвитку депресивних територій. Основними серед них є: зростання реальних доходів, скорочення відставання від міських показників; скорочення масштабів бідності та соціальних відмінностей, формування груп населення з середніми доходами; справедлива оцінка рівня оплати праці, відсутність затримання всіх видів виплат; ріст і оптимізація структури споживчих витрат сільських домогосподарств; покращення і підйом соціально-психологічного стану, впевненість селян у своєму майбутньому та своїх дітей; підвищення якості і рівня доступних для сільських мешканців соціальних послуг, збереження ядра соціальної інфраструктури (заклади освіти, охорони здоров'я і культури).

Таким чином, основними проблемами сільського розвитку залишаються нестабільні умови і організація праці, низький рівень побутових умов, нестійке матеріальне забезпечення, неякісні житлові умови, занепад інженерної інфраструктури, що створює передумови для росту міграційного потенціалу сільських мешканців і нестійкого сільського розвитку.

OBSAH

EKONOMICKÉ VĚDY

SPRÁVA PRACOVNÍMI ZDROJI

Хлівна І.В. Сталий розвиток сільських територій у контексті проблем сільського розвитку.....	3
Суанбаева У.Н. Реформирование социально-трудовых отношений и новое качество жизни в Казахстане	5
Evmenova E.V. International cooperation of universities in the business education sphere.....	8
Белоусько А.Ю., Воскобоева О.С. Виды мотивации на предприятии и их применение к работникам	10
Юсупова И.В. Анализ показателей безработицы и состояния сферы занятости населения в Республике Коми	12
Берест О.О., Заборська Н.К., Бондаренко О.М. Ефективне управління ІТ спеціалістами в сфері зв'язку	23
Сараджева О.В. Особенности формирования и негативное воздействие теневого рынка труда	26
Грушин А.А., Робертс М.В. Мотивация трудовой деятельности как фактор выполнения стратегии предприятия	29
Паламарчук О.С. Особливості створення проектної команди	31
Половкина Э.А. Теоретико-методологические аспекты исследования занятости и производительности труда в рыночной экономике.....	35
Сырбу А.Н. Актуальные методы оценки кадров	37
Лошакова Е.В., Аджимет Г.Х. Управление человеческими ресурсами ТНК в Украине	40
Паламарчук О.С. Фактори, що впливають на роботу проектної команди	43
Хоменко І.М. Инструменты мотивации праці в системі управління персоналом машинобудівних підприємств	47
Паламарчук О.С. Особливості діяльності координаційної групи проекту.....	49
Аманжолова А.Ж., Омарова С.А., Ким Г.А. К вопросу об использовании системы по учету кадров на предприятии.....	51

MARKETING A MANAGEMENT

Гуляєв К.Д., Моїсєєнко Т.Є. Автоматизовані системи управління комерційно-господарською діяльністю підприємств	54
--	----

Канд. социол. наук, доцент Золотарева Ю.В.

Северо-Кавказский институт-филиал Российской академии народного хозяйства и государственной службы при Президенте РФ

ДЕТЕРМИНАНТЫ СПРОСА НА РЫНКЕ ТУРИСТСКИХ УСЛУГ (НА ПРИМЕРЕ РЕГИОНА КAVКАЗСКИЕ МИНЕРАЛЬНЫЕ ВОДЫ)

Туристский рынок – это система экономических отношений, возникающих на основе устойчивого взаимодействия товарного и денежного обращения. Она отражает социальные и экономические интересы контрагентов этих отношений и их возможности на территории в определенных географических границах. Спрос на туристском рынке представляет собой количество туристического продукта на рынке, который платежеспособные туристы готовы купить по определенной цене в течение определенного периода времени. Спрос на рынке туристических услуг является мобильным, эластичным, сезонным, комплексным, а также неоднородным, индивидуальным и территориальным.

Детерминантами спроса выступают: покупательная способность населения, демографическая ситуация, социально-культурные факторы (чем выше уровень образования, культуры населения, тем выше спрос; одновременно существуют различные религиозные, обычные ограничения и установки), интенсивность рекламы, субъективные мотивации (личные вкусы, информированность, имидж и т.п.). Важным фактором спроса является цена. На индивидуальный спрос влияют поведение окружающих. И это влияние обусловлено следующими причинами на рынке туристских услуг:

- во-первых, эффектом повального увлечения на какую-то конкретную услугу, или желанием каждого быть не хуже других, не отставать от моды;
- во-вторых, эффектом снобизма, или уменьшением спроса индивидуума на туристский продукт оттого, что его покупают другие;
- в-третьих, эффектом Веблена, сущность которого состоит в том, что в определенных условиях цена на услугу или комплекс услуг может служить для потребителя показателем его престижности.[1]

Изменения в поведении потребителей на рынке туристских услуг происходят при смене моды, а также под влиянием научно-технического прогресса, в результате которого появляются совершенно немыслимые услуги, такие как гостиницы и рестораны на дне океана, свадебные обряды под водой или в небе. Это свойственно для настоящего времени, характеризующегося высокими темпами научно-технического прогресса. Временной лаг между выводом новой услуги и спросом на нее возникает из-за наличия периода привыкания. Чем он длительнее, тем выше вероятность возникновения риска ее невостребованности. Наличие сезонных, праздничных и других пиков в спросе на туристские услуги требует дополнитель-

2 Хандій О. О. Управління персоналом підприємства: концептуальне визначення та механізми розвитку: монографія / О. О. Хандій. – Луганськ: вид-во СНУ ім. В. Даля, 2010. – 240 с.

3. Шевцова А. З. Организационно-коммуникационные аспекты предпринимательских форм управления / А. З. Шевцова, С. Ф. Большенко // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: економіка. – Донецьк: ДонНТУ, 2003. – Вип. 60. – С. 95–99.

Паламарчук О.С.

Черкаський державний технологічний університет, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ КООРДИНАЦІЙНОЇ ГРУПИ ПРОЕКТУ

Проект-менеджеру необхідно систематично інформувати керівництво про результати роботи для підтримки його інтересу й участі у проекті та співпрацювати з координаційною групою проекту.

Координаційна група проекту складається зі старших керівників, яких призначає власник або вище керівництво організації. Ці керівники сприяють успішному початку й завершенню проекту. Але не кожний проект потребує створення такої групи. Для окремих типів проектів достатньо мати одного старшого керівника.

Основними завданнями, які ставляться перед координаційною групою є:

- *Обрання керівника проекту.* Координаційна група обирає керівника проекту і розроблює положення про нього; визначає завдання й цілі проекту, права й обов'язки його керівника. У великих складних проектах різні їх аспекти можуть потребувати різних стилів керування та кваліфікації. Необхідно визначити критерії, за якими обиратиметься керівник проекту для конкретної фази, і розглядати кандидатів з погляду цих критеріїв.
- *Забезпечення проекту правами та ресурсами.* До координаційної групи входять особи, які мають право розпоряджатися ресурсами, необхідними для виконання проекту. Зазвичай це керівники функціональних відділів або ресурсних організацій. Координаційна група повинна забезпечувати керівнику проекту залучення до проекту необхідних йому спеціалістів та інших ресурсів.
- *Підтримка процесу виконання проекту.* Після обрання керівника проекту координаційна група повинна підтримувати та оцінювати процес виконання проекту.
- *Робота із зовнішнім середовищем проекту та чинниками ризику.* Після виявлення вузьких місць проекту й комерційних ризиків координаційна група може відслідковувати й такі чинники зовнішнього середовища, як дії конкурентів, тенденції ринку, соціальні, економічні та політичні зміни, що впливають на реалізацію проекту.

- *Вирішення конфліктів і подолання криз.* Розв’язання окремих проблем виходить за межі можливостей керівника проекту. До цих проблем належать катастрофи, внутрішньоорганізаційна боротьба за ресурси, розробка технічних проблем, що впливають на вартість або можливість реалізації проекту, дії конкурентів і постачальників, великі економічні й політичні зміни, взаємодії всередині організації, внутрішні політичні проблеми. Розв’язання зазначених проблем може бути пов’язане зі зміною обсягів, вартості й термінів виконання робіт або навіть із вжиттям надзвичайних заходів, передбачених під час планування проекту. Координаційна група може взяти на себе відповідальність за розв’язання проблем, що загрожують ефективному завершенню проекту.

В таблиці 1 представлені основні напрямки роботи координаційної групи проекту.

Таблиця 1

Основні напрямки роботи координаційної групи проекту

Напрямок	Опис
Визначення першочергових цілей власника	Насамперед необхідно домогтися ясності щодо основних питань: яке бачення проекту; яка його мета; що створюватиметься; яка передбачається користь; що є критерієм ефективності; які часові обмеження; які загальні комерційні цілі проекту; що необхідно зробити й у який період часу. Відповіді мають бути сформульовані у вигляді чітких положень і містити опис цілей проекту, ієрархію цілей і завдань, основну інформацію щодо того, як розв’язати проект і які роботи виконувати насамперед; можливі конфліктні точки зору на цілі проекту; узгоджені точки зору на обов’язки керівників підрозділів та інших відповідальних осіб, залучених до проекту; критерії ефективності та пріоритети.
Визначення основних вузьких місць і комерційного ризику проекту	Результатами цього визначення мають бути аналіз цілей; оцінка ризику і стратегія управління ним; аналіз вузьких місць і проблемних аспектів; аналіз стратегії прийняття рішень.
Розробка стратегії фінансування та ресурсного забезпечення	У великих організаціях цими питаннями займаються відповідні фінансові служби, які складають плани потреби в ресурсах за кожним проектом. У цьому разі часові графіки виконання проекту і його завершення можуть ставитись у залежність від пріоритетності проекту у фінансуванні та грошовому забезпеченні для фірми. Для великих проектів із державним або змішаним фінансуванням і складним взаємозгодженням застав, боргів і гарантій розробка та здійснення стратегії фінансування та ресурсного забезпечення є життєво важливою для своєчасної й ефективної реалізації проекту. Розроблюють таку стратегію місяцями й навіть роками; вона може потребувати від керівників проекту спеціальних здібностей. Дослідження реальності проектів такого типу зазвичай дороге й потребує участі висококваліфікованих спеціалістів, залучити яких до проекту дуже важко. У цьому разі часто постає проблема: ресурси неможливо отримати без аналізу реальності проекту, а аналіз реальності неможливо здійснити без попереднього фінансування. Ресурси для аналізу реальності проекту можна отримати лише під суспільні чи приватні гарантії.

Хоча транспортне та складське обслуговування і носить допоміжний характер в процесі управління матеріальним забезпеченням, воно має досить важливе значення. На більшості підприємств транспортно-складська інфраструктура залишилася без змін ще з радянських часів. Як результат, розміщення матеріальних цінностей на складах відбувається з недостатнім аналізом раціональності та ефективності із подальшим зростанням транспортних витрат. Складське господарство у більшості випадків не відповідає сучасним вимогам, що в свою чергу веде до суттєвого збільшення витрат на завантажувально-розвантажувальні роботи, з якими також пов’язані втрати матеріальних цінностей в кількісному та якісному вираженні. Також особливої уваги вимагає організація використання автотранспортної техніки. На більшості вітчизняних машинобудівних підприємств завантаженість транспорту на кожному технологічному циклі надходження матеріальних цінностей від постачальників до відправки готової продукції клієнтам проходить стадії підвищення і спаду, в результаті підприємства мають досить низький коефіцієнт корисного використання парку автотранспорту, який викликається недостатнім завантаженням, простоем техніки та відсутністю системи контролю і мотивації.

Як бачимо, забезпечення матеріальними ресурсами виробничої діяльності представляє собою складний, багатогранний процес, в якому завдання фінансового менеджменту тісно переплітаються із завданнями виробничого менеджменту і маркетингу. Необхідність підтримки безперервного процесу виробництва, прагнення щодо скорочення витрат на забезпечення виробничими запасами та мінімізації впливу фактору нестабільності постачань, спонукає до пошуку нових підходів у вирішенні питань із забезпечення матеріальними ресурсами виробництва, що і буде основою для майбутніх досліджень.

Література:

1. Крючкова І.В. Оптимізація матеріальних запасів на сучасному підприємстві: економічний аспект // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – 2012. – № 7: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://economy.nauka.com.ua/index.php?operation=1&iid=1279>
2. Статистичний збірник за 2011 рік «Діяльність суб’єктів господарювання» / Державна служба статистики України; за редакцією І.М. Жук; відповідальна за випуск М.С. Кузнецова – К.: ТОВ «Август Трейд». 2012. – С 467.

ліку витрат у сфері матеріального забезпечення, кожна прагне мінімізувати витрати, однак без системного підходу це найчастіше призводить до росту сукупних витрат в системі постачання.

Ще однією із проблем постачання виробництва є всім відома проблема «сезонності», коли виробництво нерівномірно завантажено через сезонні стрибки попиту на ринку. Система матеріального забезпечення на багатьох підприємствах в результаті нескординованої діяльності спеціалістів по закупівлям стикається з проблемами хвилеподібного надходження транспорту для розвантаження. Внаслідок цього явища, ресурси вантажників, складів та внутрішнього транспорту або простоюють або їх не вистачає. В обох випадках підприємства втрачають гроші.

Крім цього, в більшості випадків значні витрати на постачання зумовлені неналагодженими зв'язками із постачальниками. Оскільки, постачальниками більшості вітчизняних підприємств машинобудівної галузі є не лише українські компанії, а також фірми країн СНД та далекого зарубіжжя, помилки, що ведуть до зростання витрат, найчастіше пов'язані із неврахуванням таких важливих критеріїв для оцінки іноземних постачальників, як: умови платежу (готівковий або безготівковий, розрахунки в національній чи іноземній валюті для іноземних контрагентів, можливість знижок, можливість кредитування крупних партій закупівель); віддаленість постачальника від споживача, від чого залежить розмір транспортних затрат та спосіб доставки (доставка залізничним транспортом, автомобільним, водним чи повітряним); наявність і розміщення складів посередницьких організацій.

Закупівля матеріальних ресурсів є вхідним потоком для управління запасами, в ході якого вирішуються питання скорочення обсягів різного роду запасів. Управління запасами найчастіше доводиться займатися тим ж службам закупівель, які є спеціалістами в закупівлях, та не мають достатнього досвіду управління запасами. Чи повинні вони вміти управляти запасами залежить від розмірів підприємства та системи мотивації. Фактом залишається те, що на більшості сучасних підприємств функція управління запасами належить службам закупівель, які перестраховуючись накопичують на складах великі обсяги матеріальних цінностей, «заморожуючи» фінансові ресурси. Крім цього, з часом багато із цих матеріальних цінностей перетворюються в «неліквіди», що призводить до зростання витрат на складування та щорічну інвентаризацію. Зважаючи увагу на те, що більшість підприємств машинобудівної галузі виробництво продукції здійснюють від контракту до контракту, процес управління запасами стає дедалі складнішим та невизначенішим. Слід зауважити, що існуючі системи управління виробничими запасами розроблені в основному для масового, багатосерійного та серійного виробництва. І на цей час не існує універсальної системи управління запасами, яка б однаково підходила для всіх типів організації виробництва, про що свідчать дослідження Крючкової І.В. [1].

Напрямок	Опис
Розробка організації проекту	Насамперед необхідно визначити і сформулювати трудові ресурси, необхідні для реалізації проекту. Одержані результати можуть містити загальну стратегію реалізації проекту, загальну організаційну та інформаційну структуру, розподіл прав і обов'язків, вибір стилю управління й типу контролю проекту; положення про керівництво проекту; вибір керівника проекту; політику та процедури укладення договорів.
Розробка процедури контролю й адміністрування	Передбачається розробка процедури контролю та звітності за стадіями виконання проекту, процедури документування і контролю зв'язку, політики зовнішніх зв'язків і відносин з громадськістю, політики та процедури укладення договорів, кадрових і фінансових адміністративних процедур з необхідною для адміністратора проекту точністю, процедури виявлення та вирішення конфліктів.

Координаційна група створюється за однієї або кількох умов: проект може істотно вплинути на функціонування й економічне положення організації; він потребує великого обсягу ресурсів організації на подальший період і зміни первинних методів роботи в підрозділах; з проектом пов'язаний великий ризик комерційного, екологічного чи соціального характеру.

Література:

1. Кобилянський Л. С. Управління проектами: Навч. Посіб. – К.: МАУП, 2002. – 200 с.: іл.
2. Батенко Л. П., Загородніх О. А., Ліщинська В. В. Управління проектами: Навч. посібник. – К.: КНЕУ, 2003. – 231 с.
3. Бабаєв. В. М. Управління проектами: Навчальний посібник для студентів спеціальності «Управління проектами». – Харків: ХНАМГ, 2006. – 244 с.

Аманжолова А.Ж., Омарова С.А., Ким Г.А.
Северо-Казахстанский государственный университет
им. М. Козыбаева, Казахстан

**К ВОПРОСУ ОБ ИСПОЛЬЗОВАНИИ СИСТЕМЫ
 ПО УЧЕТУ КАДРОВ НА ПРЕДПРИЯТИИ**

Каждая организация, независимо от ее размеров, имеет отдел кадров, который, в свою очередь, может быть представлен одним, двумя или большим количеством специалистов. Отдел кадров, являясь точкой, с которой все начинается, вынужден работать с большим количеством людей. Это, в свою очередь приводит к тому, что происходит документооборот, являющийся источником большого количества бумаги. У специалистов хранится огромное число прика-